

DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL

SANT JOAN

JULIOL 1991

NÚM. 2

DAMUNT

REVISTA D'INFORMACIÓ LOCAL
Sant Joan (Mallorca)

Juliol 1991 - Núm. 2
Depòsit Legal PM-673-1991

Domicili (provisional):
Carrer Belisari, 18
07240 SANT JOAN (Mallorca)

Director:
Miquel Florit Huguet

Redacció:
Maria Alzamora Bauzá
Francesc Alzamora Bauzá
Antònia Barceló Costa
Maria Català Karmany
Nino Company Pérez
Carlos Costa i Salom.
Joan Jaume Nigorra

Col·laboradors:
Gabriel Company Gayà
Catalina Jaume Ginard
Bàrbara Matas Sastre

IMPRESSA:
Informacions Llevant S.A.
Tel. 55 03 28
07500 Manacor

Els articles publicats en aquesta revista
sols expressen l'opinió dels seus autors

Tirada: 400 exemplars
Suscripcions: Miquel Florit
Lloc de venda: Ca Na Blanc.

CONTINGUT:

Salutació, per M.F.H.

Els nostres grups. Carrutxa, per M.F.H.

Notícies Locals, per: Francesc Alzamora Bauzá, Maria Català Karmany, Nino Company Pérez, Carlos Costa Salom, Joan Jaume Nigorra, M. Florit Huguet.

Ajuntament: Sessió Extraordinària. Per M.F.H.

Esportistes d'avui. Linita Campiona ciclista, per M.F.H.

Entrevista a Joan Morey, per M.F.H.

Entrevista a Margarita Mas, «Azafata» per M.F.H.

Entrevista a Sandra García, per M.F.H.

Col·laboració:

Gloses de Gabriel Company a Joan Ditaler.
Gloses de Joan Ditaler al Forner Boveta.
Invocant a Costa i Llobera, per Bàrbara Matas Sastre
Gloses des Forner Boveta per Gabriel Company.

Recordant esdeveniments passats, Per Joan Jaume Nigorra.

La beneïda del Santuari de Consolació, Per Joan Jaume Nigorra

Certamen Poètic Verge de Consolació, per Nino Company Pérez.

Agraïment, per M.F.H.

«No parlaré malament de ningú i de tothom en diré tot el bo que sé»

B. Franklin

NOTÍCIES LOCALS

Es evident que cada dia es produeixen notícies, petites notícies, dins el nostre poble o notícies de les quals en són protagonistes gent santjoanera o relacionada amb Sant Joan. Notícies que arriben a la nostra redacció d'una manera més o manco directa.

Aquí no tenim una agència informativa, per això, tant de bo que ens faceu arribar notícies, informacions, la vostra col·laboració. Creim que es una manera de fer poble.

També és evident que si volem esser fidels al lema franklinià de «no parlar malament de ningú», el camp de la informació es veu un poc reduït. Per això incloem i anirem incloent entrevistes, a gent major i a gent jove, perquè uns i altres tenen coses a dir i a contar.

En materia informativa, és possible que l'ètica i el desig de mantenir la convivència entre els santjoaners, ens imposi una autocensura, evitant que la revista D.D. es pogués convertir en «rampa de llançament» de càrregues destructives (escrits) que puguin espenyar la convivència.

COL·LECCIONABLE «SANT JOAN DAMUNT DAMUNT»

El lliurament del col·leccionable (que vos arribarà apart) és possible

decibi a més d'un. Tant de bo que vos serveixi d'informació i entreteniment. Volem remarcar un conjunt de coses:

1°. La majoria de dades i informacions d'aquesta Primera Part, procedeixen de fonts orals.

2°. No pretenem fer una Gran Enciclopèdia de Sant Joan, ni tant sols una mini-enciclopèdia.

3°. Agraïrem la col·laboració, informacions, que ens faciliteu per tal de fer aquesta relació de dades ordenades alfabèticament el mes ample possible i amb una qualitat «científica», que pugui esser d'utilitat als estudiants i als qui ens vénen darrere.

4°. La inclusió de persones, sigui a una gran enciclopèdia o a un modest treball com és el de «Sant Joan damunt damunt» pot esser motiu de polèmica: ¿per què aquest si i aquell altre no? ¿Què ha fet aquest de meritori, d'utilitat pública? A l'hora d'incloure les persones creim fermement que la llista seria interminable, per això volem avançar que l'exclusió de qualque persona mereixedora de figurar aquí, no es deu a un criteri de «veto», si no més bé es perquè no disposam de la informació (dades biogràfiques) necessaries per a publicar-la. De totes maneres si publicam una Segona Part, podrem reparar omissions que des del primer dia, segurament, ferem. I creim també com recorda la màxima frankliniana que «de tots podem dir qualque cosa bona».

Miquel Florit Huguet

CARRUTXA GRUP

Carrutxa Grup, un conjunt musical, en el qual els seus components tenen distinta precedència, és un conjunt plenament santjoaner i que va néixer aquí.

El mateix nom de Carrutxa, significatiu dins la nostra toponímia, va esser escollit per tots els membres del grup.

Aquest grup va debutar públicament dia 25 de Novembre de 1.989.

El repertori habitual de Carrutxa està compost d'unes 45 melodies, les populars i famoses dintre la música classificada com la de «ball de saló».

El Grup Carrutxa, des del seu debut a finals de l'any 1.989, ha estat actuant tots els dissabtes, el vespre, a la Casa de Cultura de Sant Joan, contribuint amb els seus ritmes i melodies al ressorgiment del ball de saló a Sant Joan.

La música de Carrutxa Grup, no sols és coneguda i apreciada a Sant Joan, durant el present estiu (1.991) han estat actuant els dimarts i divendres a la terrassa del restaurant

de Can Bernat de s'Illot. L'any 1.990 actuaren, amb motiu de les festes, als pobles d'Artà i Montuïri, i també com molts recordaran l'estiu passat actuaren a vetlades organitzades pels cafès Ca Na Mates, Can Tronca-Bar Fiol, Torre de S'Aigo i la Nit de Cap d'Any, en el local de Can Tronca.

Entre els components de Carrutxa hi ha música de distinta edat i formació.

Joan Font Brunet (de Cas Carter), natural de Petra, però resident a Sant Joan, guitarra-baix. Amb anterioritat, fa uns 25 anys, va formar part del conjunt «Junípers» de Petra.

Cristòfol Massanet Arbona, natural de Montuïri, trompeta i saxo. Des dels 14 anys, ha format part de la Banda Municipal de Montuïri i en temps del servei militar va pertànyer a la Banda del Regiment.

Miquel Gayà Bauzà (Dominer), guitarra i veu, ha actuat amb el grup Aires de Pagesia, ha fet clas-

ses de solfeig i ha preparat gent jove per a la música.

Guillem Matas Mas (de Son Gurgut), bateria i veu del grup. Fa uns 25 anys va actuar, durant uns 4 anys, amb el grup «Los Delfines», de Montuïri, grup que enregistrà el disc «El amor juvenil». En aquest grup també hi havia Rafel Segura (Marxando), casat amb la santjoanera Magdalena Rotger.

Pere-Josep Barceló Bauzà (fill d'Andreu Falet) de 18 anys, el més jove del grup, teclat i veu, està estudiant 6e de piano i 1er d'harmonia. Li agrada Mozart i Beethoven i tota la música moderna.

Joan Barceló Gari, natural de Vilafranca, és el trompeta del grup. Fou membre de la desapareguda Banda Municipal de Vilafranca.

Músics de distinta edat, procedència i formació musical, que componen el Grup Carrutxa, i fan un tipus de música que cada dia té més adeptes.

Miquel Florit Huguet

REVISTA «DON BALÓN»

La revista esportiva «Don Balón» en el número del 4 al 10 de juny, a la secció «En corto» i amb el títol «Koeman, objetivo del San Juan», es feia ressò del programa electoral d'ARREL, relatiu al fitxatge dels jugadors holandesos.

EL NEGOCI DE LES GRANERES

Les botigues i comerços de Sant Joan, a l'igual que l'any passat, des del primer dissabte de Maig, tenen tancat els dissabtes horabaixa durant tots els mesos d'estiu.

Aquesta mesura adoptada pels comerços locals sol crear algun petit problema el primer dissabte, però el segon tothom ja fa el cap viu i s'adapten aviat.

El que és cert, és que els comerços de Sant Joan, no havien venut tantes graneres i raspalls, com actualment. Les obres de la xarxa d'aigua potable, les síquies i regates obertes a l'asfalt i la consegüent pols, han estat causa que més d'un comerç local hagin duplicat la venda de graneres. El mal és que si aquests comerços no volen tenir pols, hauran d'invertir els guanys de les graneres en llevar la pols.

És a dir, un negoci que no és un negoci.

PLAÇA DEL BROLLADOR

A principis del mes de juny, un grup de veïns de La Plaça del Brollador (Plaça del Rei en Jaume) voluntàriament netejaren la dita plaça i brollador, canviant l'aigua corrompuda, agranant i buidant papereres.

Tant de bo, que se seguís l'exemple o al manco ens responsabilitzàssim respectant el que és de tots.

DONANTS DE SANG

El passat dia 13 de juny, la Unitat de recollida de sang de la Seguretat Social, va venir a Sant Joan, per tal de facilitar l'extracció de sang als voluntaris de Sant Joan.

Hi acudiren 32 donants, xifra relativament baixa si es compara a les d'altres vegades.

Segurament va esser un factor important, que restà «donants», l'hora en què es va fer l'extracció.

No oblidem que és un poble pagès, i encara que ja no és la majoria de la que treballa el camp, se segueix amb la rutina de l'horari solar d'esquena a l'horari «oficial». Així ho fan les botigues i comerços, fins i tot la Parròquia, que en molt bon criteri, té un horari de misses d'estiu i un d'hivern.

CAMPAMENT ESCOLAR

Els alumnes dels cursos 7è. i 8è. del Col·legi Son Juny de Sant Joan, acompanyats dels seus professors: Josep Roig, Xisca Font i Aina Maria Martínez, visqueren uns dies d'acampada, del dilluns dia 16 al divendres dia 21 de juny. Hi assistiren 31 alumnes.

Anaren al campament, instal·lant a la Colònia de Sant Pere.

La vida del campament no donava temps per a avorrir-se. L'activitat començava a les 7'30 del matí, i distribuïen el temps colcant en bicicleta, anant a les muntanyes del voltant, a la platja, fent diversos jocs...

Els dos primers dies va ploure, però els restants tingueren un bon temps.

Dels alumnes de 8è. en el proper curs, quatre van a l'Institut i vuit passen a Reforma.

Maria Català Karmany

LA CONSELLERIA D'AGRICULTURA HA FITXAT ELS PERÍODES HÀBILS DE CAÇA PER A LA TEMPORADA 91/92

El Gabinet de Mitjans de Comunicació de la Comunitat Autònoma ens ha fet arribar una nota inforamti-va amb data del 18 de juny, on s'informa:

«Es permeten les modalitats de «filats al coll» per a tords a Mallorca.

La Conselleria d'Agricultura ha publicat una ordre, al BOCAIB núm. 74, per la qual es fitxen els períodes hàbils de caça per a la temporada 91/92, els quals són els següents:

ILLA DE MALLORCA:

Conill.- La caça del conill quedarà oberta el segon diumenge de juliol (dia 14) i finalitzarà el primer diumenge de gener de 1.992. Fins a l'inici de la mitja veda, solament es podrà caçar amb armes de foc els dijous i els diumenges; i amb cans els dimarts i els dissabtes.

Mitja veda.- El període de mitja veda començarà dia 15 d'agost i durarà fins l'obertura de la caça menor, en general el primer diumenge de gener, dia 8 d'octubre. Durant aquest període es podrà caçar: la guàtlora, la tórtora, el tudó i el conill.

Caça menor en general.- S'obri el primer diumenge d'octubre i es tanca el quart diumenge de gener. A excepció feta del conill.

Aus aquàtiques.- Començarà dia 15 d'octubre i finalitzarà el quart diumenge de gener de 1.992.

A Mallorca els dies hàbils de caça són: dimarts, dijous, dissabtes, diumenges i festius de caràcter nacional o autonòmic. En queden excloses les festes de caràcter local.

La caça del tord amb la modalitat tradicional de «filats a coll» a més dels dies autoritzats, també es podrà fer el dilluns».

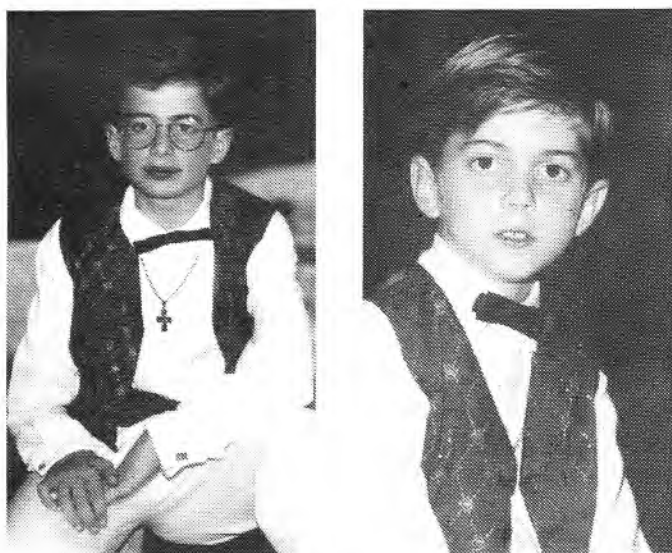
ELS NOSTRES DIFUNTS

Dia 10 de juny, moria a l'edat de 88 anys, Mateu Nigorra Català (a) Estamboré, viudo.

Dia 19 de juny, moria a l'edat de 85 anys, Antonio Font Verd (a) Tronca, casat.

El nostre condol als familiars d'aquests difunts.

PRIMERA COMUNIÓ

El passat diumenge dia 23 de juny, fou un dia d'alegria en la llar del nostre amic Climent Picornell i la seva esposa Margalida Company amb motiu de la celebració de la Primera Comunió dels dos fills d'aquest matrimoni, els nins Antoni i Arnau. Dia memoràble per als dos nins i per a tota la família. Enhorabona!

FESTA DEL SOL QUE BALLA

L'Associació de Pares d'Alumnes, contant amb la col·laboració de La Caixa, va organitzar els passats dies 22, 23 i 24 de juny, diferents actes, per nins, joves i majors, englobats amb el títol «Festa del Sol que balla».

Dia 22 de juny a les 22'30 h. a la Casa de Cultura, animació i festa pel Grup Carrutxa.

Dia 23 de juny, a la mateixa hora i en el mateix local de la Casa de Cultura, representació d'una obra de teatre pel Grup Picadís de S'Arenal.

Dia 24 de juny a les 20 h. animació infantil «Trencaclosques» pel Grup Cucorba.

El matí de dia 24, pujada a Consolació per veure la sortida del sol que balla, seguit de missa i xocolatada.

L'organització de diferents jocs i proves esportives, foren actes que es feren durant aquests tres dies de festa.

ELS «DIMONIS» DE SANT JOAN A REUS

El grup de «dimonis» de Sant Joan, juntament amb els dos xeremiers, es van desplaçar el passat dia 27 de juny a Reus, per a les festes de Sant Pere, convidats pel grup de Grallers. Van actuar quatre vegades, una el dia 8 (divendres), fent punts de jotes i altres. La segona actuació va esser dia 29 dematí fent el mateix del dia anterior. La tercera va esser dia 29 horabaixa tarde, desfilant pel casc antic de la ciutat. La quarta i darrera actuació va esser diumenge dematí per acomiadar-se del grup que els havia convidat.

Els «dimonis» no pogueren pegar a la gent, perquè allà no conèixen la tradició i el costum de Mallorca, i també perquè és una ciutat massa gran.

Es van desplaçar set «dimonis», que s'hostejaren a cases particulars. La tornada fou el diumenge dia 30 de juny horabaixa.

Francesc Alzamora Bauzá

GUILLEM CATALÀ A BARCELONA

Era aproximadament el migdia del dijous dia 27 de juny, quan el bramul d'una ambulància, feia sortir la gent al carrer, amb aquesta curiositat mescla d'inquietud i temor solidari, demanant-se un amb l'atre, ¿sabeu qui està greu?

L'ambulància s'aturà a la casa núm. 29 del Carrer Major, a Cal Fuster París. Era Guillem Català, el qui estava en estat greu. El mateix horabaixa fou traslladat amb un avió-ambulància cap a Barcelona, on fou intervingut el mateix vespre, amb una operació que durà des de les 12 de la nit fins a les 7 del matí següent, segons informacions, que ens facilitaren els seus familiars.

A l'hora de concloure el present número de D.D. pareix que Guillem s'està recuperant, segons ens confirma la família. Tant de bo prest el tinguem entre nosaltres.

UN NOU DESCOBRIMENT DE MIQUEL POCOVÍ

L'*Heraldo de Aragón* (diari de Saragossa) del passat 30 de juny, publicava la notícia que un equip científic-mèdic, dirigit pels professors Miquel Pocoví i Ferran Civeira, ha descobert la tara genètica d'una proteïna. El defecte impedeix a la dita proteïna metabolitzar les grasses, la qual cosa afavoreix la seva acumulació en el sistema cardiovascular i presisposa les persones afectades a l'infart.

La ponència sobre aquest descobriment ha estat seleccionada per la Societat Mundial d'Arterioesclerosi i serà presentada al món científic en el congrés que se celebrarà a Xicago el pròxim mes d'octubre. L'equip d'investigadors ha treballat sis mesos en aquest tema.

Volem recordar (pels qui no ho saben) que Miquel Pocoví, és fill de pares santjoaners (Andreu Prudenci i Francisca Faleu), que fa unes setmanes celebraren les seves noces d'or.

Fou en aquesta festa on tinguérem ocasió de saludar a Miquel Pocoví, el qual avui és notícia.

RECORDANT JIM MORRISON

A una pissarra penjada a la façana del 3-2 es podia llegir: IN MEMORIAM, JIM MORRISON, en el 20 aniversari del seu òbit. El recordam anit a les 23 h. amb «coca, sexe i rock and roll» era l'anunci i convidada dels responsables del 3-2, per a tots aquells que volgueren sumar-se a l'esdeveniment.

Un recital de tres hores, on es va posar tota la discografia del mític Jim Morrison, que junt amb una ambientació adequada, la qual es conseguí repartint les cobertes dels seus discos per les taules i col·locant una espelma encesa damunt cada taula, juntament amb dos gerros amb margarides, donava al local i a la vetlada, l'aire adequat.

La projecció d'un video sobre la vida de Jim Morrison, completà la vetlada commemorativa.

NOCES D'ARGENT

Rafel Ginard Barceló (de Cas Forner Rafel) un santjoaner que per circumstàncies de feina, ha hagut de viure enfora de Sant Joan, juntament amb la seva esposa Maria-Antònia. Vàrem convidar els seus parents i amics a una festa per a celebrar les noces d'argent, en el 25 aniversari del seu matrimoni.

La festa es va celebrar el passat dissabte dia 6 de juliol a la llar d'En Rafel, un casal conegut per Ca Na Vinagre, restaurant amb molt bon gust i amb totes les comoditats, situat a la Carretera Vella de Sineu. La festa començà amb una missa a les 8'30 h. del vespre i tot seguit hi hagué sopar i sarau fins que en volgueren.

Enhorabona i molts d'anys Rafel i Maria-Antònia.

***

(Catalina Jaume Ginard, la nostra col·laboradora, cosina de Rafel Ginard Barceló, es volgué sumar a la Festa de Noces d'Argent component aquestes gloses).

Amb permanent unió
celebrau noces d'argent
amb la família existent
i ets amics de compliment
tots vos rendeixen honor.

Cultivau bé aquest amor
com a vertader tresor
i Déu vulgui en es seu dia
amb salut i alegria
pogeu celebrar ses d'or.

Bon repòs pes qui no hi són
i pes qui hi són bona ventura
visqui sa vostra figura
molts d'anys damunt el món.

Catalina Jaume de Calicant

PREMI FOTOGRÀFIC

El magazine «Brisas» del 7 de juliol de 1.991, reproduïx una fotografia premiada de Climent Picornell Bauzà, una marina a contrallum d'extraordinària qualitat artística i és una de les millors que ha publicat «Brisas» en el concurs de fotografia en color que ha organitzat.

Un premi més, que se suma als que ha obtingut el santjoaner Climent Picornell.

TORNEIG DE FUTBOLET

Molta animació hi ha per al torneig de futbolet, que

pròximament començarà, com demostren els partits d'entrenament que cada vespre es disputen en el poliesportiu.

El torneig, organitzat per l'Ajuntament, tindrà, llevat de cavis de darrera hora, els següents participants: Arell, Averridors, Centre A, Centre B, Molins, Sports Company, Torre de S'Aigo.

ANTENA-3

El passat 11 de juliol, un equip d'Antena-3 es va desplaçar a Sant Joan, per enregistrar un programa on participaren els nostres col.laboradors Gabriel Company i Bàrbara Matas.

El Forner Boveta i Bàrbara Cartera, cantaren cançons, amb les tonades i sobre la temàtica del segar i batre. Foren entrevistats per Lina Pons, per el programa regional d'Antena-3 que serà emès pròximament.

DON MATIES MUT

Maties Mut Oliver, ex-delegat del Ministeri d'Informació i Turisme de Balears, gran amic de tot Sant Joan, especialment de la família de Francesc Company, i gran entusiasta del Tele Club de Sant Joan, morí els primers dies del passat mes de novembre de 1.990 quan tenia 767 anys i estava retirat de la vida activa.

Maties Mut s'inicià en la vida pública l'any 1.939 i entrà en el ministeri d'Informació i Turisme, havent estat destinat a Doností, Màlaga, Madrid i Barcelona. Posteriorment, durant uns 20 anys, va esser responsable de l'oficina espanyola de Turisme a París, després passà definitivament a Palma. Don Maties va esser secretari del Foment de Turisme de Mallorca i ha escrit una història d'aquesta institució mallorquina.

Volem fer arribar el nostre condol a la seva família.

Carles Costa i Salom

YAMAHA JOC

Una petita gran moto, està voltant pel poble, pilotada per Maria del Mar Ramis Gual, essent l'enveja dels joves de quinze anys i dels majors, ja que dona la sensació d'esser una moto molt bona de conduir i segura. Una petita gran moto, de línies estilitzades, que poden conduir -ens informa Maria del Mar- a partir dels 15 anys, una vegada obtingut el corresponent permís, mentres arriba l'edat de treure's el carnet.

EXCURSIÓ A AQUACITY, MOGUDA 91

El passat diumenge dia 14 de juliol, un grup de 76 persones de gent jove, va anar a Aquacity, passant allà tot el dia. La partida es va fer a les 9 h. del matí i la tornada a las 7'30 de l'horabaixa. L'organitzador de l'excursió fou Toni Company del Centro. El preu de l'excursió era de 1.800 ptes.

Els excursionistes foren obsequiats amb un capell que duia la inscripció «MOGUDA 91».

El passat dilluns dia 15 de juliol, a darreres hores de l'horabaixa, Isabel Monroig Soler de 65 anys d'edat, natural de Petra, però resident a Sant Joan desde fa molts d'anys, sofrí un greu accident de trànsit a la carretera de Petra, prop de Son Rebassa, quan el carro en el qual anava, va esser envestit per una furgoneta. La ferida està ingressada a Son Dureta. Desitjam que se recuperi aviat.

ASSOCIACIÓ DE LA TERCERA EDAT

Visita a Es Fogaró d'Alcúdia.- El passat dia 29 de juny, l'Associació de la 3ª Edat, organitzà una visita a la sala de festes Es Fogaró d'Alcúdia, on assistí un grup de 58 persones, que gaudiren d'un espectacle i d'un ambient distint i per a molts insòlit.

Visita a la Granja d'Esporles.- Amb la col.laboració de La Caixa de Pensions La Caixa, l'Associació de la 3ª Edat, organitzà el passat dia 16 de juliol, una excursió, on en primer lloc es va visitar La Granja d'Esporles.

Els excursionistes dinaren en el restaurant «Es Grau», gaudint d'un variat menú.

L'horabaixa es va visitar Peguera, Santa Ponça, Sa Porrassa i altres zones turístiques del ponent mallorquí.

La sortida fou a les 9 del matí, des del local de la 3ª Edat, essent una excursió del plaer de tots.

NAIXEMENTS

La llar dels esposos Joan Jaume i Maria Magdalena Beltrán (Embutits «Sa Caldera») s'ha vist alegrat amb el naixement d'una nina a la qual li diran Catalina. Enhorabona.

***

El matrimoni Jaume Bibiloni i Joana Mª Matas (de Can Pere-Maiol) han vist alegrada la seva llar amb el naixement d'una nina a la qual li diran Maria del Carme. Enhorabona.

AJUNTAMENT: SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA

La sessió extraordinària convocada per a les 11'30 del dissabte dia 13 de juliol, no tingué res d'extraordinari.

El primer punt tractat, l'aprovació de l'esborrany de l'acte de la sessió anterior, va merèixer la intervenció del portaveu del grup PSM Gracià Sánchez, que manifestà la seva disconformitat per haver estat redactada en castellà.

L'assessor jurídic D. Rafel Bauzá, preguntà a Gracià si la disconformitat es referia a la forma o al contingut de l'acte, aclarint Gracià Sánchez, que es referia a la forma.

El segon punt de l'ordre del dia, referent a la constitució de grups polítics dins el Consistori, tampoc donà lloc a debat.

El tercer punt, referit a la periodicitat de les sessions plenàries, fou aprovat ràpidament, confirmant-se que els Plens se seguirien celebrant cada dos mesos, el darrer diven-dres del mes, amb un horari d'estiu i un horari d'hivern, durant l'estiu les reunions seran a les 10 i durant l'hivern a les 8'30 del vespre.

El quart punt referent al nomenament del regidor-tresorer quedà ajornat.

El cinquè punt a tractar, el nomenament de representants de l'A-

juntament en la Federació d'Entitats Locals, Mancomunitat del Pla de Mallorca i Consell Escolar, l'assumí la presidència.

El punt sisè, que tractava de la creació i composició de les Comissions Informatives Permanents, quedà damunt la taula, això com el punt setè que tractava del nomenament de Tinents de Batle i Delegacions de la Batlia.

Abans d'acabar la sessió, el Batle senyalà que encara que no s'haguessin concretat els nomenaments i delegacions previstes en l'ordre del dia, estant pròximes les festes patronals, s'acceptaria qualsevol suggerència i ajuda per a organitzar les dites Festes.

Pep Mas del Grup Arrel, oferí la seva col.laboració quant a les activitats esportives i possibilitat de participació en la verbena, Joan Matas d'unió santjoanera s'oferí com a representant de la 3ª Edat amb actes propis.

El representant del PSM Gracià Sánchez també oferí la seva col.laboració, no com a Partit, sinó a títol personal.

La sessió, a la qual assistiren molts pocs oients, quedà conclosa amb el temps rècord de 20 minuts.

Miquel Florit

LINITA, CAMPIONA CICLISTA

El passat dia 27 de juny, es va celebrar a Santanya (Santander) el Campionat de Fèmines, de Fons en Carretera, de la categoria Cadet, on la santjoanera Catalina Barceló García, per a nosaltres «Linita», quedà en sisena posició, amb el temps 01:05:05, el mateix temps que la guanyadora, la representant de Navarra Ohiana Olaberria Jara.

La carrera es va disputar en un recorregut de 37 km., essent la mija horària de 34'110.

Les altres representants de Balears foren la petrera Maria Antònia Márquez, de 15 anys, de la categoria cadet, la qual quedà en 7ª posició, amb el temps 01:05:13. I també participà Margalida Fullana, natural de Sant Llorenç del Cardas-

sar, de 19 anys, de la categoria aficionada.

La prova va transcórrer sense grans sorpreses. Es va donar la sortida controlada, per a començar després la carrera oficial de 37 km., de recorregut, amb poca muntanya, però amb un bon repetjó de 700 mts., que un grup format per 9 corredors aprofità per escapar-se, de les quals 6 arribaren en pelotó a la meta, entre elles la nostra Linita.

Linita, que actualment té 14 anys, l'any passat 1.990, també va disputar el Campionat d'Espanya, per cadet, aconseguí quedar classificada entre les 10 primeres.

Linita Barceló pertany al Club Ciclista de Petra, té d'entrenador al

ex-ciclista Miquel Riera i el seu esponsor és la firma comercial Prefama.

Linita va començar als 11 anys a interessar-se pel ciclisme, i l'any 1990 es va federar. Considera que l'esport de la bicicleta és incompatible amb la pràctica d'altres esports. El seu germà Antoni, l'ha ajudat molt, l'inicià en aquest esport quan corria amb la Penya Ciclista de Sant Joan.

Tot i la seva gran afecció per la bicicleta, Linita té ben clar que primer són els estudis i després l'esport, sense interferir una cosa en l'altra. Als 14 anys, ha acabat 1ª de BUP.

Linita amb 1'68 d'altura i 48 kg. de pes, no és la clàssica esportista musculosa i de moviments virils, tant amb la bicicleta com en la vida normal, es mou amb fina harmonia, que juntament amb les seves proporcions físiques, podrien fer que el dia en que abandonàs la bicicleta i les carreteres, realitzàs una de les il·lusions, la qual comparteixen moltes adolescents, que és ésser model.

Miquel Florit Huguet

JOAN MOREY MARTI (a) BOVARI

-L'amo en Joan fa bastans de mesos que vos vaig fer una altra entrevista, on parlàrem de la «Fàbrica des Carbó» però vós heu fet altres feines amb les quals heu demostrat que éreu un «especialista». Quines feines heu fet?

-Abans de casar-me, de jove, una cosa que m'anava bé, era fer pallers. A Son Gual n'hi vaig fer més de 10 anys de pallers.

-En 10 anys, ja en sabien molt!

-L'assumpte dels pallers el vaig arribar a teniar ben controlat, per-

què un any quan acabàrem de batre a Son Gual, a l'amo de Maià li havien fugit tots els jornalers i va venir a canostra i em va dir: No em trobaries un parell d'homes que vinguessin un parell de dies a jornal per batre?.

-Jo hi puc venir -li viag dir jo- però som tres o quatre que anam de comparsa....

-Millor -em digué l'amo-, Qui sou?

-N'Antoni Maulí o Sastre, En Martí Tunió i N'Andreu Sastre, casat a Son Pericàs.

-I féreu barrina, quedàreu contractats amb l'amo de Maià?.

-Ens anàrem a Maià i tinguérem 6 ó 7 dies de batre, i encara no havíem acabat a Maià, també a Son Brondo li fugiren tots, perquè en aquell temps saps que n'hi havia de grapades, i ve el majoral de Son Brondo, que era un montuïrer que li deien En Boira i em diu:

-M'han dit que heu anat a batre a Maià i que estau per acabar...

-Si, demà hem d'acabar-li vaig dir jo.

-Idò podrieu venir a Son Brondo,

que ho tenim molt enrera, encara tenim molts de dies de batre.....

-Idò vindrem- li vaig dir.

-No havia sentit dir mai, ni llegit que els jornalers de foravila, de la pagesia mallorquina, fessin vaga o si ¿feïeu «huelga»?.

-«Huelga?». No, no era per doblers, era que a moltes possessions donaven un menjar que no es podia aguantar.

-Això era en temps de la República?

-Si deviem ser l'any 1930 o 1931. A una possessió els missatges escaparen sigues-flors per a tota la casa, perquè de segon plat els donaven figues-flors. Hi va haver figues per tot.

-Era la manera de protestar?

-Sempre n'hi haugut de més agosarats que els altres. Un montuïrer que li deien en Rigo, del Molí den Rigo, anava a jornal a una possessió i un dia donaren enciam i no hi havia ni una gota d'oli i en Rigo agafà un plat gran d'enciam i el se posà dins el davanter de la camisa, i s'en va cap a l'amo, que no dinava mai amb els missatgers.

-Toc! Toc! -tocà a la porta En Rigo.

-Qui és? -demanà l'amo.

-Som en Rigo ¿voleu obrir?

Quan l'amo obri, En Rigo, zas!, tira tot s'enciam a la pitera de l'amo

-Meiam mirau si vos he fet cap taca?

I ja va estar el renou mogut.

-Tornem als palters...

-Jo a Maià, hi anava pels palters, Jo tenia un poc d'idea per fer un paller, segons els cavallons de garbes que hi havia jo començava el paller més llarg o més ample, a fi que quedàs un paller ben acabat i no sobràs o faltàs palla.

-A Son Brondo també éreu l'encarregat de fer el paller?

-A Son Brondo vàrem començar un paller de 70 passes de llarg i 35 passes d'ample, que era el que jo solia fer, el doble de llarg que

d'ample.

-Sa feina era mala de fer o la vos prenieu bé?

-Es feien moltes putades. Et contaré un cas. En Francesc i un altre, es passaren pel cap que cada vegada que n'Amador havia de pujar un llençol de palla, li fotien el carretó de batre dins la palla. N'Amador va pujar el llençol 4 o 5 vegades amb el carretó dedins. Jo dalt tenia d'ajudant En Tomeu Ferro, que feia córrer els llençols i jo ja en el primer vaig veure el carretó i vaig dir a n'En tomeu que tiràs el carretó per l'altra banda d'on era l'escala, els de baix estaven al tant i quan tornava tocar a n'Amador li tornaven posar el carretó mesclat dins la palla. Quan n'Amador en va haver pujats 4 o 5 va sospitar.

-Em sembla que en aquest llençol li han posat qualque coas?

-No ho se-li vaig dir jo Però quan va pujar l'altre, em va dir:

-Haurém de mirar que hi ha aquí dedins? -assenyalant el llençol. Pujà i troba el carretó. Davallà tot encés, ell que era un home calmat i bon al.lot, i agafant la forca de ferro, envesteix cap a N'en Francesc.

-Jo seria capaç....Jo seria capaç - i cada pic feia com que punyir-lo amb la forca de ferro, i En Francesc cada vegada reculava una passa i va arribar a recular més de 30 passes. Ses rialles li fugiren a n'En Francesc. Tots els que eren al voltant del paller pensàvem: «Aquí, passarà una desgràcia».

-Anàreu a altres bandes a fer palters?

-L'any que vingué davant, En Pep Sobrassada em diu:

-Hauries d'anar a fer les meses a Montblanc

-A Montblanc? I cada dia he d'anar a venir?

-No, allà hi podeu dormir i tendreu de tot, hi podeu estar tota la setmana.

-Hi anàreu?

-Si, i a Montblanc vaig fer un paller doble dels de Maià, Son Gual o Son Brondo. Vaig demanar quants de cavallons havien segat i el vaig començar i acabar sens que em sobràs o faltàs un llençol de palla.

-Vos han passat molts de casos i heu fet moltes classes de feina al llarg de la vostra vida?

-T'en contaré un altre, que per poc també acaba malament com el cas de N'Amador i en Francesc amb la forca de ferro. Quan estava a Son Gual, En Sebastià Nuviet estava de mosso de pastor amb son pare, i hi havia un porqueret, molt eixerit, que tenia la curolla de voler volar, volia ser aviador. Un dia pujà damunt el paller i em va dir:

-Vull fer un aparell i d'aquí damunt....bruumm? pegaré allà deça de l'era!.

-I com ho hem de fer?

-M'heu de fermar a un tiràs amb les mans, i el mànec enmig de les cames i m'heu de donar força i arribaré allà deça de l'era. Ens posàrem d'acord i quedàrem que el migdia, quan turarien la batedora, fàiem les proves. Ens aturàvem una hora per dinar, jo havia pujat el tiràs damunt el paller. Vàrem pujar, el fer-mam al tiràs i li donam força i va pegar just baix el paller, dins un caramull de palla fluixa i quedà tapat de palla. Nosaltres riu que riu, i l'al.lot no sortia de la palla. Hi anàrem i com que la palla que sortia de la batadora quedava estufada i fluixa, ens dugué un parell de minuts arribar a l'al.lot. El traguérem ja blau, no podia respirar amb la palla i la pols. Llavors el ens endugérem al pou i li tiràrem un parell de poals d'aigua freca fins que es va recuperar.

-L'amo en Joan, hem allargat molt la conversa. Gràcies per tot el que en heu contat sobre palters i altres feines. Segurament que més d'un si llegeix aquesta conversa, recordarà un temps i unes costums que ja mai tornaran.

Miquel Florit Huguet

MARGALIDA MAS, «AZAFATA»

Per a molta gent, joves o vells, homes o dones, fer d'hostessa és com a cosa de cinema. Per a mi mateix em pareix una professió fascinant, és possible que la literatura, la televisió, el cinema hagin contribuït a formar aquest concepte. ¿Qué va esser el que et va fer decidir i triar aquesta professió?

-Una amiga meva que era hostessa me'n va parlar, quan vaig acabar els estudis, vaig veure un anunci al diari que em va fer decidir, i hi vaig enviar les meves dades.

-Quants d'anys d'estudi?

-Jo vaig estudiar un any, més que res, per asseblar-me un poc del que era aquesta professió, però en realitat el que t'exigeixen és que tenguis BUP i altres companyies eltdemanen el COU.

-Quins idiomes exigeixen?

-Com més idiomes tenguis millor, tens més facilitats d'entrar, però com a mínim t'exigeixen l'anglès.

-Quines altres assignatures?

-Una vegada ingressada a la Companyia, et preparen i t'exigeixen un curs de primers auxilis i emergències a l'avió.

-Cal superar qualche prova física?

-Ens varen fer una prova de natació, resistència i socorrisme dins l'aigua.

-Les hostesses solen esser, (i no em referesc a les del cinema, o televisió, sinó a les de la vida real), a més de bons «tipos», quasi totes molt atractives. Tu tens aquestes qualitats. Influeixen aquestes condicions a l'hora de la selecció?

-Supòs que influeix un poc, però crec que tenen més en compte: la forma de ser i els idiomes que saps. El que miren un poc, quant a l'aspecte físic, és l'altura i el pes.

-Passant a un altre aspecte, l'any passat ja volares, amb quina companyia?

-La Companyia es deia Universal, però enguany ens hem fusionat amb LAC i ara la companyia es diu Meridiana.

-Voles durant tot l'any?

-Ens fan contractes de sis mesos que, ens van renovant.

-Fas vols nacionals o internacionals?

-Uns i altres

-Amb quin model d'avió voles?

-Un avió de 165 places, MD-83

-Quina tripulació?

-Els tripulants de cabina són el comandant i el pilot, a més de quatre hostesses, dues davant i dues darrera.

-Com és l'uniforme que duis les hostesses?

-Blau clar, brusa de ratlles, llaç vermell, guants i gorro.

-Es pot dir que has viatjat molt?

-Sí, he conegut molt d'aeroports espanyols i també de l'estranger.

-Quina duració tenen els teus vols?

-Podem volar un màxim de 15 hores seguides.

-Voles cada dia?

-Hi ha una programació que ens donen cada 15 dies, on ens indiquen els dies lliures, els de vol i els d'imaginari.

-Una pregunta o fet que sol inquietar, sobre tot als viatgers poc avesats a viatjar amb avió, és sobre la velocitat i l'altura de vol.

-La velocitat és de 900 km hora i l'altura de 11.000 metres.

-Quina tàctica usau per a tranquil·litzar a qualche passatger (nin o major) espantat?

-Els deim que no passa res i els donam un poc de conversa

-Els passatgers d'avió son gent educada o vénen amb exigències estranyes?

-El que passa per tot, hi ha vegades que trobes gent molt ambable i educada, i altres vegades et trobes amb el típic remugador i malhumorat.

-Ara ja et faré la darrera pregunta: La televisió i els diaris parlen molt sovint de petits accidents, no parl dels tràgics accidents en què l'avió s'estavella i moren tots els passatgers i tripulants, em referesc a maniobres d'enlairar-se o d'atterratge avortat, averia dels motors o tren d'atterratge o amenaça de bomba, segrest....Has tingut qualche espant d'ençà que ets hostessa?

-En una ocasió que volàvem sense passatgers, tinguérem un aterratge un poc mogut, perquè quan anàvem a aterrar, vàrem haver de tornar pujar, perquè a la pista hi havia un altre avió que havia d'enlairar-se. També hi ha les tempestes amb turbulències....el que fa que t'espantis un poc ja que l'avió es mou bastant.

-Gràcies Margalida per la teva informació. I recorda: Quan l'avió s'engronsi, recorda el consell que dónes al passatger espantat: «Aqui no passa res».

Miquel Florit Huguet

SANDRA GARCIA - GENT JOVE

Dues facetes ben distintes, em cridaren l'atenció de na Sandra. La primera el sabre que es dedicava a la música quasi d'una manera professional, una altra el sabre que juntament amb altra gent jove de Sant Joan (Arnau Mates, Antònia Matas Mayol, Mª Magdalena Nicolau, Antonia Fullana) havien passat models de moda juvenil, però sobre tot la seva responsabilitat, sorprenent a aquesta edat, fa que en el temps de l'entrevista, mentre vas fent les preguntes i les fotografies, vas descobrint noves facetes que fan a l'en.revistada més encantadora i admirable. La mare -Olga- present durant l'entrevista ho confirma, i mig en broma mig seriosament, em diu: «No et passis amb els elogis, però si que pots dir que és una nina responsable. I les respostes de Sandra ho confirmen.

-S'ha dit que els vells viven de records, que sempre repeteixen el mateix «rollo». Personalment tenc en gran estima tot el que contenen els majors i ni un sol mot crec que sigui desdenyable, però també crec que la gent jove, com tu, ens pot dir coses molt interessants.... i per això et faré unes preguntes. Em dius el teu nom complet?

-Sandra García Provençal

-Quina edat tens?

-Tenc 14 anys, n'he de fer 15. Vaig nèixer dia 6 d'Agost de 1976.

-Podem dir que tu ets o et dediques a la música d'una manera professional? Com va esser que triares la música?

-Tant com a professional, no. Foren els meus pares, que des de petita volgueren que estudiàs solfeig, que aprenguéss coses.

-Quins instruments toques?

-Clarinet

Per què et decidires per aquest instrument?

-El professor va dir que faltaven

clarinets i això em va fer decidir.

-A quina edat començares a estudiar música?

-Als 7 anys, vaig començar les classes de solfeig. Abans, durant l'estiu havia anat a classes amb na Joana Blanch.

-A quina etapa et trobes dels estudis musicals

-He estudiat quart de solfeig i primer de Cant Coral i estic fent tercer de clarinet.

-A quina edat vares començar com a professional?

-Als 11 anys vaig debutar a la Banda de Música de Manacor.

-Esser músic professional, implica fer molts d'assaigs?

-Durant tot l'any, dues vegades a la setmana els dimarts i els dijous a vespres, tenim d'una a dues hores d'assaig.

-Això significa un gran sacrifici, una gran afeció didedició. Tens

temps per a la música i els estudis de batxiller?

Es difícil haver de compaginar les classes de clarinet amb les de BUP.

-Quants sou els santjoaners que tocau amb la banda de Manacor?

-En Jaume Guillem Mas, els germans Bartomeu i Margalida Català Rebassa, el seu padrí i jo.

-Darrerament les bandes de mú-

sica locals o municipals, que abans estaven compostes per senyors (músicis) majors i molt majors, van incorporant jovenetes i jovenets. Això demostra que aquest tipus de música no és cosa de gent vella, que hi ha una joventut sacrificada i sensibilitzada que participa d'aquesta música.

Quants de joves toquen amb la

Banda de Manacor?

-Som quatre al.lotes i sis al.lots.

-Quin tipus de música t'agrada més?

-De la música clàssica m'agrada tot. Tenc cintes tant de música clàssica com moderna. M'agrada tota la música en general.

-Has dit que has estudiat el primer curs de Cant Coral. Hi ha en tu una futura soprano?

-No, tenc poca veu, però m'agrada el càntic.

-Has cantat en cap coral?

-He cantat en la coral infantil i escolar de Sant Joan. Per falta de temps no he cantat a la Coral Parroquial, però m'agradaria.

-La banda de Manacor, té moltes actuacions?'

-Per la Setmana Santa sortim cada dia. Es fan concerts a Porto Cristo, S'illot, Son Macià... i participen a la trobada anual de Bandes, que aquest any es va fer a Algaida.

-M'han dit que t'agrada la música moderna. T'agradaria integrar-te dins un grup o conjunt de música moderna?

-Es un poc difícil, tenint en compte que jo toc el clarinet i aquests conjunts, la majoria, es componen de teclat, bateria i guitarres. Però si m'agradaria que em convidassin a participar en un conjunt.

-Tu en algunes ocasions, d'una manera esporàdica, juntament amb altra gent jove de Sant Joan, heu passat models de roba juvenil ¿tu per la teva edat ets una jovequeta més be alta. Què mides? T'agradaria esser model?

-Faig 1'70 aproximadament. Quant a esser model, les porques vegades que hem desfilat, m'ha agradat molt, però és una professió que sols l'aconsegueixen unes poques.

Miquel Florit Huguet

GLOSES DE GABRIEL COMPANY (FORNER BOVETA) A JOAN MATAS GAYA (DITALER) MISSE DE CARRERA

Amb tu no m'hi puc provar
jo sempre aniré darrera
tu ets un homo de carrera
i jo no vaig estudiar
i m'he hagut de conformar
de fornaret de tercera.

A tu Déu te va donar
una gran sabiduria
i estudiant nit i dia
carrera vares cursar
vares poder estudiar
perquè la casa poria
hi ha jo m'ha donat la vida
molta ronya per gratar.

Boveta no arriba a bou
i es fet no se pot debatre
en lloc de posar-me es quatre
me tocara estar es nou
es sentit comú demostra
que es primer no hi puc estar
¿com vos puc comandar?
I no se comandar canostrà!

Gabriel Company Gayà
(Forner Boveta)

GLOSES D'EN JOAN DITALER CONTESTANT AL FORNER BOVETA

Qui contesta amb una glosa
en glosa ha d'esser contestat
he compost un enxarxat
si voleu, enramellat
perquè surti qualche cosa
em va millor que sa prosa
i començ aquest picat.

Es vostre ofici és forner
i jo dic que de primera
vos també heu fet carrera
omplint de pa sa panera
guanyant tant com un misser
perquè avui sols fa un doblar
un «concejal» amb cartera.

Se que sou un poc granat
més que jo segurament
se dicta s'enteniment
que en lo políticament
hi heu estat molt encertat
avui val més fer un glosat
que està dins s'Ajuntament.

Si Boveta ve de bou
de dàtil ve ditaler
procurarem menjar bé
beure un poquet de cafè
una copa i n'hi ha prou
i glosant ferem renou
i direm lo que ens convé.

Joan Ditaler

«INVOCANT COSTA I LLOBERA»

Mon cor duia una quimera
Vós me vàreu ajudar
Fr. Miquel Costa i Llobera
ses gràcies vos vull donar.

Sou la flor de la farina
l'espiga rossa del blat
fet pols de gràcia Divina
del Omnipotent Amat.

La sàvia Pollençina
vos proclama d'alt l'altar
i l'ànima del qui us estima
també vos i vol posar.

Molt aprop de vostres restes
vull deixar-vos de tot cor
flors i espigues sense arestes
i llàgrimes sense plor
margalides i roselles
i brotats de romaní
violetes i gessamí
cullides del camp novelles.

Bàrbara Mates i Sastre

GLOSES DEL FORNER BOVETA

Que es poble és de dretes
s'ha demostrat massa pics
tots mos pensam esser rics
i es pobres a fer punyetes.

Hi ha molta d'ignorància
no veim per on caminam
i mos n'anam i votam
sense donar-li importància.

A sa dreta apoiem fort
i ha quedat ben demostrat
que en es PP-UM ha votat
qualsevol desgraciat
que no té on caure mort.

Així com vaig tornant vell
a poc a poc ho tenc clar
i quan tornarem a votar
jo votaré l'Opus Dei!

Gabriel Company Gayà

RECORDANT ESDEVENIMENTS PASSATS

(MESSOS DE JUNY I JULIOL)

24-06-1946 Inauguració de la Caja Postal i Estafeta de Correus.

18-06-1947 Final d'etapa de la Volta a Mallorca. Va esser guanyador Miquel Gual.

28-06-1949 Va esser nomenat Batle de Sant Joan, Gabriel Gual Bauzà (de Son Pericàs) del 28-06-49 al 29-1950)

23-07-1953 Va morir Mon. Francesc Mas Galmés, El Rector Mas.

Un home que va entregar la seva vida al millorament del poble. El Casal del Centre Catòlic, el teatre-cinema i en especial, la restauració del temple parroquial en són bona mostra de la seva obra. Un home al qui el poble hauria d'honorar en prova d'agraïment.

31-07-1953 Es nomena rector de la Parròquia Mn. Bartomeu Bauzà Oliver, de des de 1.950 tenia el càrreg de capdavanter de la Parròquia per malaltia del Rector Más.

29-07-1957 El jove sacerdot Mateu Gomila Gomila, natural de Lloret de Vista Alegre es designa Vicari de la Parròquia.

29-07-1960 Per a rellevar Mon Gomila que passa a Rector de Puigpunyent és designat Vicari de la Parròquia Mn. Gabriel Ramis Miquel.

10-07-1966 Festa extraordinària de Sant Cristòfol organitzada per la Penya Motorista Sant Joan dins els actes del seu X Aniversari. Es va inaugurar una exposició retrospectiva dels 10 anys. Missa feta pel M.I. Bru Morey, Canonge de la Seu. Beneïda i desfilada per primera vegada de carrosses, també hi hagué un recital del Grup Musical «Los

Cuatro de Asís». En el sorteig d'un televisor fou agraciada Cales Costa Salom.

18-07-1966 La Penya Motorista Sant Joan, en motiu del X Aniversari i aprofitant la festa de «18 de Juliol», organitza un viatge a Cabrera. Més d'un centenar de santjoaners viatgen a Cabrera amb una «golondrina». La sortida, el matí es des de la Colònia de Sant Jordi, tinguent els excursionistes un viatge sense cap incidència. La tornada de Cabrera a l'horabaixa sí que fou prou accidentada. Una grossa maror, feu que passatgers i tripulants de la «golondrina» patissin una grossa angúnia davant l'imminent perill de naufragar.

26-06-81 Va esser ordenat sacerdot el religiós franciscà Bartomeu Pastor Oliver, de Solanda.

26-07-81 Va morir al Convent de Nazaret (Palma) la monja Catalina Bauzà Munar (Primatera), que al llarg de la seva vida havia conegut els estats socials d'esposa, mare, viuda, i religiosa. Casada amb Pere Josep Jaume tengué dos fills: Antoni que morí als 18 anys, i Rafel que és avui el P. Rafel Jaume del Convent de la Missió. Fou la primera Superiora de la Residència de Son Dureta i pels seus serveis d'infermera li fou concedida la «Cruz Social de la Seguridad Social» en la categoria de plata.

24-06-86 Inaugurada la restauració de l'orgue de la Parròquia.

30-06-87 Després de les eleccions municipals del 10-6, és elegit batle Joan Barceló Mesquida.

Joan Jaume Nigorra

LA BENEDICCIÓ DEL SANTUARI DE CONSOLACIÓ (Ara fa 25 anys)

La restauració del Santuari de Consolació començada l'any 1.959 i duita a terme per iniciativa de Mn. Bartomeu Bauzà Oliver i a la qual el poble hi abocà tota la seva ajuda, tengué una festa important dins el ressó de la devoció mariana, el 8 de Maig de 1.966 amb la solemne benedicció del Santuari.

Durant les obres de restauració a l'oratori la venerada imatge de la Verge va ser col·locada a la capella del Roser del temple parroquial a on hi va estar des del 6-1-1961 fins el dia de la benedicció.

Els actes d'aquella diada foren el matí: Missa amb sermó pel P. Ginnard. Hi participà el Coro Seráfico de la Porciúncula.

El capvespre en gran acompanyada d'autoritats i del poble la imatge de la Verge va ésser traslladada al Santuari totalment restaurat.

Va beneir el nou temple el M.I. Joan Bta. Munar en representació del Bisbe que no hi pogué assistir perquè havia de presidir les exèquies fúnebres del Vicari General Francesc Payeras. Una vegada beneïda la imatge, que era portada per les autoritats, es va entrar pel portal major i fou un moment emocional quan la Imatge va ésser col·locada al nou tro entre l'aplaui-

diment de la gent enfervoritzada. Es va celebrar llavors la missa. A la baixada del Santuari actuà la Banda de Música de Montuïri, i durant la vetlada al Teatre Centre Catòlic es va fer un concert polifònic a càrreg del «Coro Seráfico de la Porciúncula».

Va ésser una diada en que els santjoaners demostraren un cop més la devoció a la Patrona de Consolació, una devoció que bé va cuidar de mantenir durant els anys de restauració Mn. Bartomeu Bauzà, el qual en aquells anys obsequià totes les famílies amb una estampa del pintor Fueriò, que gairebé presideix totes les llars dels santjoaners, tant si resideixen al poble com a altres indrets.

Aquesta devoció també es traduí quan s'implantà en aquells anys (1966) la visita al Santuari dels infants de Primera Comunió el diumenge següent al de la seva festa. Des de llavors s'implantà també la missa vespertina dominical que afavoreix la devoció que tots els santjoaners cap a la Verge de Consolació, que des de 1.966 té un Santuari restaurat amb gust, del que tots ens sentim satisfets i orgullosos. Oratori que des de 1.965 disposa també dels avantatges de l'electricitat.

Joan Jaume Nigorra

XX CERTAMEN POÈTIC VERGE DE CONSOLACIÓ

Les bases del XX Certamen Poètic Verge de Consolació contenen una clàusula on s'anunciava que «tots els poemes seleccionats pel Jurat seran publicats a la revista San Joan...»

Davant les dificultats tècniques que han impedit que sortís la revista «San Joan» des dels mesos posteriors al Certamen poètic, havent contret una obligació moral amb els autors seleccionats, D.D. publicarà els dits poemes.

Nino Company Pérez

1ER PREMI

LA FERIDA DEL TEMPS

Quan passeig pels camins dels meus records,
dins els mots de silenci de la tarda,
te sent al meu costat, però ets una ombra
que ja es confon dins mi, es fa llunyana.
Escolt el lleu remor que em fan les roses,
esfullant-se en el vent de l'horabaixa,
i en tota la profunda solitud,
el meu cor, tristement voreja l'aigua
d'aquest llac que ha brollat en el meu pit,
fet d'una infinitud de rou de llàgrimes...
Comencen les cornises del capvespre
a guarnir-se dels llums de l'estelada,
que vessen brolladors titil·lejants
i me recorden els teus ulls de plata.
Encar vas en ma vida: ets una veu
que travessa el llindar de les paraules,
fent estatge en el fons dels meus poemes,
amb un murmur tendre de nostàlgia.
Ets el caliu d'un foc, colgat en mi,
que encara va cremant, ja sense flama,
i et sent al meu costat, mes ta presència
s'esmuny rera els voltants de la meua ànima,
perdent-se dins la boira del record,
que sols pot assolir la teva flaire.

Lema: Encara

1ER PREMI LOCAL

CONSOLACIÓ, LLUM I AMOR

Hi ha festa a la muntanyola,
quan l'ametller deixa la flor;
enllà ens estima de bon cor,
nostra Divina Madona.

En aquest món de confusió,
cercant a tot arreu l'alegria,
trobarem en Vós, Verge Maria;
el sentit de l'orientació.

Sant Joan, vil·la venturosa,
dins les penes i el seu dol,
hi troba a aquest pujol,
d'Amor, la llàntia encesa.

Amb llum, els fills caminaran
segurs, per la pols dels camins;
amb Vós la fe, arrelen endins,
així els votants alegraran.

Sou tendra i consoladora,
dolça Patrona del redol;
els ocells canten en el vol,
sou de tots la gran Senyora.

Dolçura i germanor
dins la tempesta d'aquests dies;
donau-nos vostres alegries,
Vós que sou Mare de l'AMOR.

Tendresa i estimació,
com és, la cançó del bressol;
amb Vós, la pau i el consol,
MARE DE CONSOLACIÓ.

AGRAÏMENT

El nostre agraïment:

-Als col·laboradors i redactors, que figuren relacionats.

-Als lectors que ens han encoratjat a seguir endavant amb la revista D.D., i ens han fet arribar les seves crítiques i els seus elogis.

-Als lectors que ens han confirmat la subscripció.

-Als entrevistats que han contestat a les nostres preguntes.

-A Maria Barceló Galmés que ens ha cedit la fotografia de la cuberta «Camí de Consolació».

-Als futurs col·laboradors que ens han promès els seus escrits per a propers números.

-A Llorenç Llull i Josep Mas, pel disseny.

A tots gràcies.

Miquel Florit Huguet